

(המשך מעמוד 15)

העמודים עליהם רשם את דברי הברכה שלו ברוסית, ניגש יפתח-איוואן למאיה, הדביק שתי נשיקות על לחייה, נטל מידיה את הור.

יפתח דורון נתן סימן קל למישהו. מאישהם פתחה תזמורת בנגינה רועמת. היה זה כאילו קם המרחב מלוד עד פתח-תקווה לתחיה. שירת התקווה האדירה שטפה את הגוף. אחריה באו צליליו המרדניים של האינטר-נציונאל.

החזית העממית מנצחת

במשרד נמל-התעופה בערכה התייעצות קדחתנית. בהשתתפות ראש-הממשלה שהוזעק מירושלים. היה ברור כי סידורי השכון שהוכנו במחנות צבא ישנים לא התאימו עוד למצב. "אין ברירה" סיכם ראש-הממשלה. "נפנה בקול ישראל לאזרחים להצטופף בדירותיהם ול-אכסן את העולים משך כמה ימים. נקווה שזה ישא פרי..."

תקוותו לא אוכזבה. בתל-אביב, חיפה, ירושלים, וחצי תריסר ערים אחרות נערכו סצינות של התיידדות שנמ-

שכו עד אור הבוקר. העולים נעלמו בקיבוצים ובערים כנהר בים. הבעיה נפתרה — לכמה ימים.

למאיה עברו הימים במשוטט. יפתח דורון מינה אותה למוכירתו במועצת-העולים עוד למחרת הפגישה בנמל-התעופה. היתה זאת היא. שהראתה לו את הארץ ("קטנה מדי, קטנה מדי" היה נאנח). הורתה לו כיצד להתאים עת שפתו לניב הישראלי ("יפתח? כמעט צבר!"). הודו הוותיקים שנפגשו אתו, עזרה לו לבלות את שעות-הפנאי המעטות שלו בשבוע.

תוך אישר זה לא הרגישה מאיה במתחולל בארץ. היא שמעה את הידיעות ברדיו בהיסח-הדעת — למרות שהיו בעלות משמעות גורלית. ההחלטה להנהיג קיצוב של לחם לוותה על-ידי הפננות המוניות של מובטלים. הארץ כוסתה מחנות-אוהלים.

רבות מן הידיעות הזכירו את שמו של יפתח דורון. היה זה הוא שהקים את "החזית הציונית העממית" והכריח את רגליה להתמוג עמה, אחרי שמנהיגיה הודו כי סטיות שמאליות והתפטרות. היה זה הוא שיצא בשליח חות הממשלה לבקש סיוע צבאי סובייטי, אחרי שהגיעו הידיעות המדאיגות הראשונות על אספקת כמות גדולה של טילים אמריקאיים למצריים. היה זה הוא שתבע באופן אולטימטיבי מן הממשלה להכריז על בחירות

חדשות לכנסת, כדי לשתף את 700 אלף העולים החדשים בניהול המדינה — הזכריח את הממשלה להיענות לדרישה.

מאז אותו רגע, ראתה אותו מאיה רק בחטף — או על הבמה. כל המפלגות הוותיקות התאחדו נגד החזית הציונית-העממית, במערכה נואשת שהוגדרה על-ידי ח"כ משה דיין, בכינוס-המונים, כ"מאבק שיכריע אם ישר-אל תעכל את העולים, או העולים את ישראל".

יפתח דורון ענה למחרת היום, בנאמו מעל מדרגות בית הבימה הישן אל ההמונים שהתכנסו לרגלי מגרדי-השחקים של סולל-בונה. "הריאקציה הישראלית זוממת להפסיק את העליה, לבגוד בחזון הדורות... לצורך זה מרעיבה כנופיי-רדיין את ההמונים, מחבלת בתכניות השיכון והתעסוקה ומדלדלת את כוח-ההגנה הישראלי... אולם נצח ישראל לא ישקר... בעזרת יורשו של המלך כורש, מנהיג האנושות, החבר סספן רודנקו, נחדש את ימי ישראל כקדם, מול נחשולי השנאה של טיטוס הרודני. יהודי אמריקה... אנחנו נקים את בית-המקדש השלישי, את הרפובליקה הדימוקרטית העממית של ישראל ונקיים את נבואת הקומוניסטים הקדמונים, נביאי ישראל: מציון תצה תורה..."

החזית הציונית-העממית זכתה ל-67 מקומות בכנסת התישעית.

כשאת מתבישת להעיר לו, קני גם לו "אנדן". ENDEN נגד קשקשים.

את כבר חיסלת את בעית הקשקשים בעזרת "אנדן" - מדוע שלא תתני גם לו "שאנס"? גברים פשוט לא מתמצאים בענינים כאלה... לכן קני לו "אנדן" וספרי לו כי "אנדן" ידוע ברחבי העולם כתשמיד האידאלי נגד קשקשים. "אנדן" מוחסל את הקשקשים ע"י חפיפה הגילה (מכיל G11) המונע ומרחיק בקטריות) שלאחריו הופך השיער זוהר בריא וקל לסידור. "אנדן" מתאים לכל סוגי השיער. זאת הרי את יודעת מעט יותר.

Helene Curtis
Paris, London, New York

